

- Toiseksi kantajat väittävät, että valtiontukitoimenpide ei ole soveltuva tavoitteeseen sen päämäärää, joka on Alankomaiden taloudessa olevan vakavan häiriötilan korjaaminen korvaamalla sellaisten yritysten kiinteitä kuluja, jotka ovat menettäneet 30 prosenttia liikevaihdostaan COVID-19-pandemian ja hallituksen sen seurauksena tekemien toimenpiteiden seurauksena. Tuen enimmäismäärä ei ole riittävä valtiontukitoimenpiteellä tavoitellun päämäärän saavuttamiseen. Valtiontukitoimenpiteenä myönnetään enintään 1 200 000 euroa suurille yrityksille. Kyseinen määrä on riittämätön Alankomaiden talouden vakavan häiriötilan korjaamiseen varmistamalla, että yritykset pysyvät taloudellisesti kannattavina. Erityisesti kantajien kaltaisille suurille yrityksille 1 200 000 euron enimmäismäärä on riittämätön vastaamaan tehokkaasti COVID-19-pandemian seurauksena kärsittyyn liikevaihdon menetykseen.
 - Kantajat väittävät erityisesti, että nykyinen järjestelmä ei sovellu korjaamaan hotellialan häiriötilaa. Kuten lukuisat kansainväliset ja kansalliset tutkimukset osoittavat, hotelliala on yksi niistä aloista, joihin COVID-19-pandemia ja hallituksen sen seurauksena toteuttamat tiukat toimenpiteet ovat vaikuttaneet kaikkein vakavimmin. Liikevaihdon keskimääräinen menetyks on hotellialalla selvästi suurempi kuin muilla aloilla. Liikevaihdon keskimääräinen menetyks majoitus- ja ravintola-alalla oli 33,9 % vuonna 2020, kun taas kantajien liikevaihto pieneni vuoden 2021 toisella vuosineljänneksellä 60 % verrattuna vuoden 2019 toiseen vuosineljännekseen. Kantajien, jotka ovat suuria yrityksiä, liikevaihto väheni siten selvästi enemmän verrattuna pandemiasta (jo) eniten kärsineen majoitus- ja ravintola-alan keskimääräiseen liikevaihdon menetykseen. Valtiontukitoimenpiteessä ei huomioida tätä millään tavalla. Sitä vastoin siinä sovelletaan yhtä ainoaa järjestelmää, joka ei selvästikään sovellu kyseiseen hyvin monitahoiseen tilanteeseen.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu komission menettelyllisiin virheisiin, koska riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset.
- Toinen kumoamisperuste koskee riidanalaisen päätöksen menettelyllisiä puutteita. Kantajien mukaan päätöksen perustelut ovat puutteelliset, koska siinä ei käsitellä missään muodossa PK-yritysten ja suurempien yritysten välisen enimmäistuen eron suhteettomuutta (tai suhteettomuuden perusteluita). Siinä ei myöskään käsitellä itse toimenpiteen soveltuvuutta tai sitä seikkaa, että PK-yritykset voivat saada tukea kahden aikaisemman tukitoimenpiteen nojalla. Komissio on näin ollen päätöksellään jättänyt antamatta hakijoille mahdollisuuden tarkistaa perustelut sille, että valtiontukitoimenpide on todettu sisämarkkinoille soveltuvaksi. Tämä rikkoo SEUT 296 artiklaa.

Kanne 27.8.2021 – Neratax v. EUIPO – Piraeus Bank ym. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy ja MORFAT)

(Asia T-528/21)

(2021/C 462/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Neratax LTD (Nikosia, Kypros) (edustaja: asianajaja V. Katsavos)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muut osapuolet valituslautakunnassa: Piraeus Bank SA (Ateena, Kreikka), National Bank of Greece (Ateena), Eurobank Ergasias SA (Ateena)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkit ELLO ja MORFAT ja EU-kuviomerkit ELLO ERMOL, Ello Creamy ja MORFAT Creamy – EU-tavaramerkit nro 12 549 499 (ELLO), 12 549 821 (MORFAT), 14 715 783 (ELLO ERMOL), 14 722 243 (Ello creamy) ja 14 715 726 (MORFAT Creamy)

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 23.6.2021 asioissa R 1295/2020-4, R 1296/2020-4, R 1298/2020-4 ja R 1299/2020-4 ja R 1302/2020-4 tekemät päätökset

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- mitätöi, poistaa ja kumoaa riidanalaiset päätökset
- pysyttää omistajuuden haettujen tavaramerkkien osalta ja tunnustaa kantajan tekijän- ja teollisoikeuden
- velvoittaa vastapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- SEUT 101–106 artiklan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 19–29 artiklan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 7 artiklan ja 17 artiklan 3 kohdan rikkominen

Kanne 31.8.2021 – QN v. komissio

(Asia T-531/21)

(2021/C 462/56)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: QN (edustajat: asianajajat L. Levi ja N. Flandin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan hänen ylentämättä jättämisestään tehdyn vastaajan päätöksen, joka perustuu 12.11.2020 julkaistuun hallinnolliseen tiedotteeseen nro 32-2020, jolla päätettiin vuoden 2020 ylennyskierron ja esiteltiin ylennettävien henkilöiden luettelo, johon ei sisälly kantajan nimeä
- kumoamaan tarpeellisin osin vastaajan 1.1.2021 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan valitus ylentämättä jättämistä koskevasta päätöksestä
- määräämään kantajalle aiheutuneen aineettoman vahingon korvaamisesta
- velvoittamaan vastaajan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan nojalla laatimaan anonymisoidun version ylennyskomitean kokouksen pöytäkirjoista sekä henkilöstökomitean keskuskomitean edustajien ja verotuksen ja tulliliiton pääosaston pääjohtajan välisen kokouksen pöytäkirjoista
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan kaikista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu henkilöstösääntöjen 45 artiklan ja 16.12.2013 annetun komission päätöksen C(2013) 8968 final 4 artiklan 1 kohdan rikkomiseen.